Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 36 (288) * Miercuri 19 Mai 1954 * 4 pag., 15 bani

La Cercul de Fizică

— Oare va merge aparatul?

— Trebuie să meargă, doar am lucrat exact după carte.

Pionierii din Cercul de Fizică dela Școala medie germană de 10 ani din Mediaș construiesc cu dibăcie fel de fel de aparate de fizică. Acum în preajma examenelor grija și atenția pentru construcții e și mai mare. Un aparat bun înseamnă încă o lecție bine însușită.

Priviți cu atenție în jurul vostru

Gândiți-vă, copii, că tot ce vă'nconjoară sunt lucruri legate de ceea ce învățați la Fizică, Chimie, Geografie sau Științele naturii. După ce ați făcut cunoștință cu lecțiile în clasă, puteți recunoaște ușor scripetele, vă puteți explica de ce apa se evaporă mai repede vara, de ce se produc curenții, și atâtea altele. Acum, în preajma examenelor, mai mult ca oricând vi se cere atenție deosebită față de unele fenomene din jurul vostru, ceea ce vă poate folosi la aprofundarea cunoștințelor.

Așa fac, de pildă, elevii dela Școala de 7 ani, de băieți, nr. 4. din Constanța. Ei nu trec niciodată nepăsători pe lângă ceea ce îi înconjoară. In afară de asta, ei cercetează care mai de care reviste științifice, cu scheme de aparate de fizică, cu rubrici de jocuri distractive. Elevii construiesc cu interes și răbdare, în laboratorul școlii sau la Cercul mâinilor îndemânatice, diferite aparate de fizică, despre care au învățat și pe care le-au văzut în vizitele făcute.

Dumitru Olimpiu este unul dintre cercetătorii cei mai activi ai clasei a VI-a. Nu de mult el și-a construit singur un aparat de proiecție. Acum, în ajun de examene, colegii îl vizitează adesea acasă și repetă la Fizică cu ajutorul aparatelor construite de el.

Mi-amintesc cât de frumos a explicat Olimpiu presiunea produsă pe fundul vaselor, când s'a proiectat în clasă diafilmul care înfățișa cele trei stări de agregare. Apoi el a arătat colegilor din ce se compune aparatul de proiecție construit de el. Și Seceleanu Marcel aplică în practică ceea ce învață în clasă. El a construit o adapă oare pentru păsări, bazată pe legile fizice de evaporare și presiune. Adăpătoarea este foarte practică și interesantă. Cu ajutorul acestei construcții, Marcel va adânci mai ușor lecția respectivă.

Sunt sigură că toți elevii Școlii de 7 ani nr. 4 vor da răspunsuri bune la examenul de Fizică. Aceasta pentrucă, atât în orele de curs cât și în vizitele pe care le-au făcut la moara d'n oraș, la fabrica de sifoane și în alte locuri, s'au străduit să cunoască și să înțeleagă aplicarea legilor fizicii. Ei au cunoscut, de pildă, folosul practic al dinamului, presiunea gazelor sau fabricarea acidului carbonic. Ceea ce au făcut școlarii de mai sus puteți face și voi, dragi cititori. Cu toate că ne aflăm în ultimele zile dinaintea examenelor, voi trebuie să vă străduiți să cunoașteți, să înțelegeți lucrurile învățate la școală. Aceasta o puteți face privind cu atenție în jur, în viața de toate zilele.

Școlarii care fac astfel vor da răspunsuri clare și amănunțite la examen.

Eugenia DUMITRU
prof. de Fizică
Constanța

Fiți buni prieteni, buni tovarăși

Despre Ionel și tovarășii săi

Povestește tovarășa SARBU ANASTASIA dela Fabrica de Confecții „6 Martie", Curtea de Argeș:

Plec dimineața de acasă, împreună cu Ionel, băiatul meu. Eu mă îndrept spre fabrică, iar el spre școală.

— Vezi să nu iei note proaste, îi spun în glumă când ne despărțim. Și apoi, în timpul lucrului, zâmbesc cu plăcere gândindu-mă că Ionel ascultă atent lecțiile, învață mereu lucruri noi. Adică nu, nu spun bine. Inainte gândeam așa. Nu de mult am aflat că lucrurile stau altfel, că Ionel pleacă deseori dela școală și se duce în luncă.

— Dar ce face acolo? mă veți întreba voi.

— Stă și ascultă cântecul păsărilor și susurul isvoarelor, admiră florile și cântă din fluer. Inţelegeți? Ii place natura, fiului meu!

— Și nouă ne place, veți răspunde poate, mirați. Mergem și noi în luncă, dar nu atunci când trebuie să fim la școală. Mergem în timpul liber, cu grupa sau chiar cu tot detașamentul!

— Da, copii, și eu m'am gândit că așa ar fi bine. Se vede însă că lui Ionel îi lipsește voința, și cum îl cuprinde dorul de luncă pleacă chiar dacă are ore, chiar dacă nu și-a terminat lecțiile.

— Și băieții îl lasă? o să întrebați voi.

— Il lasă. La început îl mai criticau. Dar pe urmă s'au lăsat păgubași. Ei nu-l ajută să se stăpânească, nu-l mustră deloc. Afară de asta, dacă ar face uneori împreună excursii în jurul orașului, nici Ionel și nici alți iubitori ai păsărilor și florilor n'ar mai pleca singuri. E drept, nu au încă instructor de pionieri, totuși colectivul de conducere al detașamentului, dacă e puternic și dacă vrea, poate organiza munca detașamentului.

Când eram mică eu n'am învățat carte și știu cât e de greu când nu știi să scrii și să citești. Acum tovarășii mei mă ajută să învăț. Se vede însă că băieții din clasa lui Ionel nu-i sunt prieteni și tovarăși buni.

Prietenele mele

Spălam liniștită vasele. Deodată câinele începu să latre furios și în poartă se auziră bătăi.

— Cine-i? am strigat eu, deschizând ușa.

— Ghicește! au răspuns niște voci.

Chiar înainte de a deschide portița știam că-s prietenele mele, colege de clasă.

— Făceai curățenie? Te văd cu șorțul de bucătărie. Hai să-ți ajutăm, mi-a spus Băltescu.

Odată intrate în casă, Predescu a început să șteargă vasele, Băltescu să măture, iar eu am dat de mâncare frățiorului meu mai mic. In scurt timp totul era aranjat și strălucea de curățenie. Apoi ne-am așezat la lecții.

— Incepem cu Matematică, spuse Predescu. Avem mult de învățat pentru mâine.

Și fiecare am început să scriem. In casă era liniște, eu lucram atentă, totuși nu-mi ieșea rezultatul problemei. Am luat-o dela început, am făcut din nou socotelile, dar degeaba.

— O fi răspunsul greșit în carte!

— Da' de unde! Trebuie să fi greșit noi pe undeva, zise Predescu.

Ne-am controlat una pe alta, îndreptându-ne greșelile și deodată a ieșit și rezultatul din carte. Apoi ne-am făcut lecțiile la Istorie și la Limba rusă.

Cele două prietene ale mele vin deseori la mine acasă și mă ajută și în treburile gospodărești și la învățătură.

Acum iau note din ce în ce mai bune. Și pentrucă învăț bine, în curând voi primi cravata roșie de pionier.

Antoaneta PETRESCU
clasa a V-a A Școala de 10 ani nr. 1
București

La ștachetă

Intrecerile din cadrul Spartachiadei de primăvară a pionierilor și școlarilor sunt în toi. In unele orașe și sate ale patriei noastre, ele au ajuns în faza finală. In alte părți pregătirile pentru finală continuă încă. Iată-i în fotografie pe campionii unității de pionieri din Școala de 7 ani nr. 3 din Tg Mureș, antrenându-se la săritura în înălțime. Cu fiece încercare nouă, mișcările devin mai agile, mai perfecte, măestria crește. In finală, ei vor reprezenta cu cinste unitatea lor.

Sfecla de zahăr

„Sfecla de zahăr este o plantă foarte valoroasă. Din ea se extrage zahărul care este atât de necesar pentru consumul oamenilor muncii de la orașe și sate“.

(Din Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954).

Cât de bun e zahărul, știe fiecare dintre voi. Dar zahărul este un aliment nu numai bun la gust, ci și foarte necesar în hrana noastră.

Sfecla, din care se extrage acest prețios aliment, ne aduce și alte foloase. După recoltare, rămân în gospodărie frunzele și capetele sfeclelor, un nutreț bun și ieftin pentru animale. Mai târziu, după extragerea zahărului, cultivatorii primesc dela fabrică borhotul și melasa, de asemenea bune pentru îngrășarea animalelor. Cultivatorii de sfeclă de zahăr sunt sprijiniți de către statul nostru democrat-popular, care le dă gratuit sau la preț foarte redus sământă, îngrășăminte chimice, substanțe chimice pentru combaterea insectelor dăunătoare culturii de sfeclă, avansuri în bani pentru executarea lucrărilor de îngrijire a culturii.

Cultivatorii de sfeclă caută să sporească recolta la hectar executând la timp lucrările de îngrijire a acestor culturi. Acum se face prima prașilă a sfeclei. Ea trebuie repetată ori de câte ori pământul a prins scoarță sau au apărut buruieni. Obiceiul unor cultivatori de a rupe frunzele de sfeclă și de a le da la vite este dăunător. De ce? Voi știți ca frunza este „bucătăria plantei“, că ea ajută acesteia să crească și să depună zahărul. Inlăturând frunzele, rădăcinile se desvoltă greu și astfel scade și cantitatea de zahăr. Totodată, ruperea frunzelor produce răni prin care sfecla poate căpăta diferite boli.

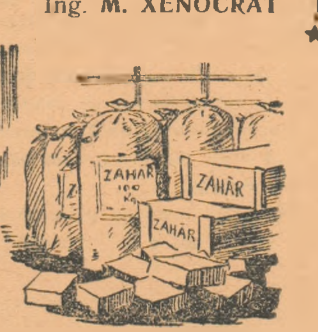
Pentru ca să se desvolte bine, sfecla de zahăr are nevoie de îngrășăminte chimice sau naturale și anume: în perioada de desvoltare a frunzelor, 50—100 kg. azotat de amoniu sau 300 l. must de bălegar amestecat cu 3 părți de apă; în perioada desvoltării rădăcinilor, 50—100 kg. superfosfat și sare potasică la hectar. Aceste îngrășăminte fac să se obțină sporuri de producție până la 5000 kg. la hectar.

In această perioadă, lanul de sfeclă poate fi atacat de feluriți dușmani, care aduc mari pagube recoltei. La stârpirea lor puteți da și voi un mare ajutor. Pentru aceasta trebuie făcut controlul lanului de sfeclă în fiecare zi. Când ați observat larve ale cărăbușului de Mai, buha semănăturilor, pureci sau păduchi de frunze, anunțați pe părinții voștri și împreună porniți la stârpirea lor. Larvele cărăbușului de Mai ies la suprafața pământului în timpul prașilei Atunci le adunați în cutii și le dați păsărilor din curte să le mănânce. Le mai puteți prinde prin momeli de morcovi sau cartofi, așezate la distanță de un metru una de alta. La 2—3 zile scoateți momelile, adunați viermii de pe ele, și puneți-le din nou în pământ ca să se strângă și alți viermi în jurul lor. Buha semănăturilor se stârpește tot prin momeli, preparate din sfeclă, cartofi sau trifoi, tocate și amestecate cu melasă și otravă, așezate la 4—8 metri una de alta. Fluturii se prind în vase cu un amestec de melasă cu 2—3 părți apă. Noaptea, fluturii atrași de mirosul momelii, cad în ea și mor. In fiecare dimineață se controlează vasele, iar fluturii morți se înlătură. La fel se combate și gărgărița sfeclei. Purecii și păduchii de frunze se distrug prin stropirea cu leșie de tutun sau prăfuiri cu nitroxan.

La lucrările de îngrijire a sfeclei de zahăr, fiecare dintre voi poate fi de folos părinților, pentru ca să obțină cantități sporite de sfeclă de zahăr.

Ing. **M. XENOCRAT**

Realizări științifice și tehnice în R.P.R.

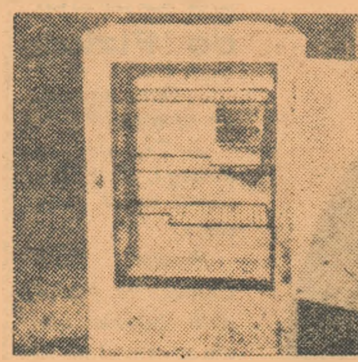
Un succes al medicinii noastre

Câți oameni suferinzi de cancer la plămâni nu mureau în trecut pentrucă nu se cunoșteau mijloacele cu care puteau fi vindecați! Astăzi însă, s'a găsit leacul pentru cancerul pulmonar. Pentru prima dată la noi în țară, la Spitalul Filaret din București, profesorul dr. Cornel Cărpinișan a realizat cu succes o operație de cancer pulmonar, prin scoaterea plămânului bolnav. Cercetările savanților sovietici, de care a ținut seama la tot pasul în munca sa, l-au ajutat pe prof. Cărpinișan să înțeleagă mai bine cum se desvoltă această boală și care sunt căile pentru înlăturarea și vindecarea ei. El a constatat că scoaterea plămânului bolnav care poate împrăștia boala în tot corpul. nu pune în primejdie viața bolnavului.

Asemenea operații s'au încercat și înainte vreme. Ele însă nu puteau fi duse cu succes până la capăt căci bolnavul putea să moară în timpul operației. Medicina sovietică le-a arătat medicilor din țara noastră că, prin folosirea transfuziilor și reînsuflețirii bolnavului cu oxigen, operațiile reușesc fără urmări primejdioase.

Operații de cancer pulmonar se fac astăzi nu numai în clinicile din București, ci și în cele din Iași, Cluj și Timișoara.

Primul frigorifer popular românesc

Au sosit zilele calde. Și, odată cu ele, oamenii au început să pună alimentele la ghiață, ca să le păstreze proaspete. Pentru oamenii muncii din patria noastră s'a realizat, la fabrica „Balanța“ din Sibiu, primul frigorifer popular românesc. Noul tip de frigorifer nu folosește ghiață artificială ci funcționează fie cu gaz metan, fie cu aragaz, fie cu curent electric. Frigoriferul utilizează amestecuri chimice care au proprietatea de a produce temperaturi foarte scăzute. Dulapul frigoriferului are o capacitate de 70 de litri. In timp de 24 de ore, el consumă doar 460 gr. aragaz. Diferența de temperatură între cea exterioară și cea din interiorul frigoriferului poate fi destul de mare. De pildă, la o temperatură exterioară de 28 grade C., în frigorifer sunt doar + 5 grade C. Greutatea totală a frigoriferului este de 100 de kg.

Asemenea frigorifere populare românești sunt produse astăzi în serie de către fabrica „Balanța“ din Sibiu.

Construiți-vă o clocitoare

In fiecare lună ies mii și mii de pui din clocitori. Vă puteți construi și voi un mic aparat de acest fel, pentru 3—4 ouă.

Se pun la clocit numai ouăle cele mai potrivite, de aceea e bine să le alegeți. Nu-i deloc greu! Așezați în fața unei lămpi un disc de carton, în care ați făcut o deschizătură de mărimea unui ou. Aprindeți lampa și priviți ouăle prin deschizătură. Ouăle bune, cele care nu-s mai vechi de o săptămână, sunt uniform transparente, au la un capăt un „bănuț“, gălbenușul e la mijloc și nu-s prea mari.

Așezați ouăle selecționate pe o tavă de lemn și țineți-le 21 de zile la o temperatură constantă de 38-39° C. Incălzirea o faceți într'o cutie, cu ajutorul electricității sau a unei lămpi de gaz. Sub tavă așezați o farfurioară cu apă, pentru a asigura umiditatea aerului din clocitoare.

Dacă încălziți cu electricitate, așezați sub peretele de sus al cutiei un bec de 15 wați, înșurubat într'un capac lucios (reflector).

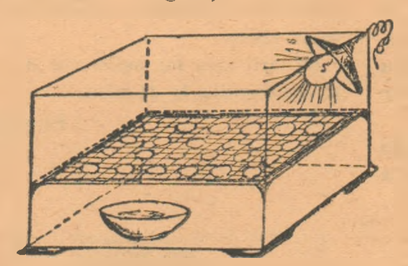
Dacă încălziți cu petrol, căutați o sticlă cu gura mai largă și montați un fitil cu ajutorul unui dop metalic. Căldura lămpii e îndreptați în cutie printr'un tub metalic, găurit în partea în care arde lampa. Fiți atenți la flacără, să nu fumege. E foarte important ca tubul metalic, dirijor al căldurii, (iar în cazul electricității — reflectorul) să încălzească de sus ouăle.

In capacul cutiei înfigeți un termometru obișnuit, medical, Faceți câteva găurele în cutie, pentru a putea regla temperatura în interior cu ajutorul unui căpăcel care să acopere găurelele. Clocitoarea trebuie păstrată într'o încăpere în care nu sunt curenți de aer.

Puneți în cutie tava cu ouăle, apoi farfurioara cu apă și aprindeți sursa de încălzire.

Intoarceți ouăle pe tavă de vreo trei ori pe zi, o dată pe zi scoateți tava din cutie și lăsați să se răcească ouăle până ce, apropiindu-vă de ele cu ochii închiși, nu mai simțiți căldură. După opt zile, examinați-le din nou la lampa la care le-ați selecționat. Ouăle străvezii nu-s bune, sunt sterpe. Inainte de a pune ouăle la clocit, cântăriți-le, scriind pe coajă greutatea aflată.

(După „PAJTAS“, gazeta pionierilor din R.P. Ungară).

Câteva cărți și reviste

Revistele „Cravata Roșie“ și „Luminița“ sunt întotdeauna așteptate cu nerăbdare de copii. De curând a apărut numărul 7 al revistei „Cravata Roșie“; el e deosebit de bogat și variat. Găsiți acolo o seamă de poezii frumoase, cum e „La școala din Doftana“ de Sorin Petrescu. Această poezie zugrăvește dârzenia cu care învățau comuniștii în temnițele umede ale Doftanei. Din povestirea „Mânzul Năzdrăvan“ de Eugen Marian, aflați cu câtă trudă și dragoste s'a priceput tânărul Cristea să facă din „mânzul năzdrăvan“ unul din cei mai buni trăpași. Povestirea „13“, de Al. Oti, istorisește cu haz pețiile unui băiat care crede că numărul 13 îi poartă nenoroc.

Foarte frumos e și numărul 7 al „Luminiței“.

Poeziile „Călărețul“ și „Un mieluț cu zurgălăi“, de O. Cazimir, vorbesc despre jocurile copiilor. Pline de haz sunt cele două povești fără cuvinte de Nell Cobar. „Luminița“ mai are o seamă de povestiri și povești interesante.

★

Cartea „File de viață“, cuprinde câteva povestiri despre Eminescu, Caragiale, Coșbuc, Neculuță, Babeș, Aurel Vlaicu. Cititorul urmărește cu interes aspecte din viața lor atât de bogată.

Sfârșind cartea, simți că îți sunt și mai dragi numele acestor scriitori, oameni de știință, inventatori — ridicați din mijlocul poporului, adânc legați de popor.

★

De câtăva vreme în librăriile noastre a apărut o colecție de cărți pitice. Copertile frumos ilustrate îți atrag dintr'odată privirea. Intr'o astfel de cărticică, la îndemâna fiecăruia, sunt cuprinse câteva fabule de M. Breslașu. Din paginile cărții te privește înțepatul arici pe care: „e destul să-l vezi în zare ca s'apuci altă cărare“ și cucul care nu se preocupă de nimic altceva decât de sine. Urmărind fabulele din această cărticică, cititorul pricepe că autorul biciuește pe îngâmfați, pe acei care nu iubesc colectivul.

„Urmați pilda Uținadei!“

Sătucul japonez Uținada se află pe malul mării. Americanii au hotărît să construiască acolo un poligon de artilerie. Ei le-au spus țăranilor să-și părăsească locuințele, făgăduindu-le în schimb o despăgubire neînsemnată. Peste puțină vreme soldații americani începură să îngrădească satul cu sârmă ghimpată.

Dar locuitorii Uținadei nu voiau ca locuințele lor să fie incendiate, iar ogoarele, care îi hrăneau de atâta vreme, să fie scurmate de obuze.

Ei se sfătuiră și luară hotărîrea de a nu părăsi satul nici în ruptul capului.

Incepu lupta. Lupta dintre un mănunchi de țărani și pescari japonezi și soldații americani.

In ziua în care Americanii începură tragerile, țăranii se adunară, în semn de protest, în cele mai periculoase locuri. Pescarii ieșiră pe mare și își așezară bărcile acolo unde trebuiau să cadă obuzele.

Vestea despre lupta eroică a țăranilor din Uținada s'a răspândit până departe. Ferovіarii refuzară să transporte muniții într'acolo. Armata japoneză primi ordin să asigure ea transportul. Dar locuitorii satului ieșiră în drum, tăind calea camioanelor încărcate cu proiectile.

Privirile Japoniei erau ațintite asupra satului Uținada. Au pornit în sprijinul țăranilor, voluntari din toate colțurile țării.

La Tokio și în alte orașe s'au organizat colecte în folosul țăranilor din Uținada.

Acum, în Japonia, acelora care merg pe drumul greu al luptei pentru pace li se spune: „Urmați pilda Uținadei!“

Camioanele armatei nu vor ajunge la poligon! Locuitorii satului le-au barat drumul.

Detașamentul îl va îndrepta pe Nicoară

In clasă e forfotă ca înaintea oricărui început de oră nouă. Se aud murmure, ba chiar voci mai ridicate, se închid și se deschid penare.

Deodată atenția tuturor este atrasă de glasul lui Nicoară care, ridicat pe postamentul catedrei, strigă tare:

— Băieți! Ce ne facem cu tema dela Rusă? Hai să spunem că n'am avut nimic de scris!

In clasă s'a făcut liniște. Pe fețele unor pionieri și școlari citești imediat dezaprobarea. Dar Nicoară și-a câștigat și câțiva partizani.

— Hai! Hai să spunem așa, se aud în clasă răspunsuri răzlețe.

— Nici vorbă! Ce suntem noi, mincinoși și înșelători?! izbucnește Enache mâniat.

Nicoară îi arată pumnul:

— Hai, nu face pe grozavul!

Nu știu cum s'ar fi isprăvit totul dacă în momentul acela nu intra tovarășul profesor. Notă absenții, apoi spuse:

„Тетради на парте"

Nicoară, care stă în aceeași bancă cu Enache, îi smulse acestuia caietul și se repezi la catedră.

— Uitați, eu am scris tema.

Tovarășul profesor luă caietul și văzu scris pe copertă, mare, numele lui Enache. Se posomorî deodată și privi cercetător la Nicoară. După figura încurcată și vinovată a acestuia, înțelese îndată cum stau lucrurile...

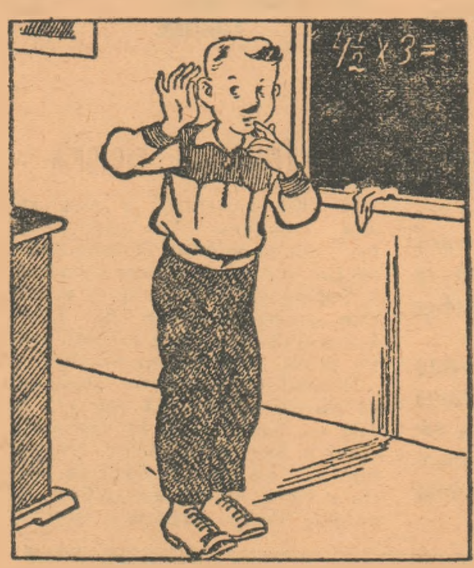
Nicoară e pionier în detașamentul 2. In adunarea detașamentului s'a discutat despre fapta lui necinstită. Pionierii l-au mustrat aspru. Ei vor ca tovarășul lor să fie drept, cinstit, curajos. Și e sigur că atunci când toți pionierii din detașament vor, pot să-și ajute tovarășul să se îndrepte, să se poarte pionierește.

Ștefan BELDIMAN
instructorul det. 2 unit 4
Bârlad

In timpul unei lecții...

Petia nu este atent la explicațiile profesorului...

...în schimb e foarte atent la cele ce i se suflă.

(Din „Pionierscaia Pravda")

Tinerii grădinari și pomicultori LA LUCRU

Cu fiecare zi observi că plantele au crescut, s'au făcut mai viguroase, au tot mai multe frunze. Dacă le îngrijești bine, cresc mult mai repede decât atunci când mai uiți să le stropești sau să le plivești.

Răsadurile tinerilor naturaliști din fotografie s'au făcut mari. Zi de zi, ei le studiază cu atenție și când observă ceva mai interesant, își notează.

★

Soiuri noi

...In seră e liniște. Flori de toate culorile împestrițează verdeața bogată care se înalță spre razele ce pătrund prin acoperișul străveziu. De jur împrejurul mesei de lucru, pionierii lucrează cu atenție. Frunțile încruntate, tăcerea, toate vestesc pionierelor care au intrat, că tinerii naturaliști dela Palatul pionierilor din București au astăzi o treabă grea. Pionierele noi sosite explică în șoaptă:

— Suntem dela Școala 6 Martie. Știți, ne-am înscris și noi la Concursul tinerilor grădinari și pomicultori; ne-am sfătuit cu tovarășa profesoară cu ce să începem și am venit împreună ca să-i vedem la lucru pe naturaliștii dela Palat.

— Atunci priviți, îi invită Sanda Constantinescu. Și noi participăm la concurs. Am hotărît ca, printre altele, să obținem soiuri mai bune de roșii. Așa că astăzi facem altoiri în pană. E o treabă foarte migăloasă.

Lucrul continuă. In fața naturaliștilor se găsesc două ghivece mici, în care au răsărit frunzișoare verzi. Par toate la fel. O privire atentă descoperă însă o mulțime de deosebiri. Intr'adevăr, ghivecele conțin soiuri diferite: Solanum aceniflorum galben, roșu, pitice de Australia, maiak.

— Cred că vom obține o roșie... galbenă, explică Mihaela Pârvulescu, o „veche" naturalistă, în timp ce cu lama bine ascuțită taie în formă de pană mugurele plantei. Mirate, pionierele dela Școala 6 Martie s'au adunat în jurul ei și-i urmăresc mișcările. Mihaela a terminat pana, o pune alături și prinzând tulpinița firavă a roșiei o taie orizontal și apoi îi face o deschizătură verticală.

Elena, prietena ei, îi întinde o altă pană. Aceasta este solanum racemiflorum galben. Mihaela înfige pana în port-altoi și leagă trupul subțirel cu un fir de lână. A terminat. Alături, Elena e și ea gata. In curând altoiul se va prinde și vom vedea care soi a fost mai puternic: cum o să iasă roșiile, roșii sau galbene? De jur împrejur, aplecate peste ghivece, pionierele lucrează. Nu e ușor. Abia după ce ai învățat să mânuiești lama pe codițele frunzelor neînsemnate, te poți încumeta să ciopleşti tulpinițele firave ale soiurilor de altoi. Sanda Iosipescu, care a terminat și ea altoirea, stropește pământul cu grijă. Nici un strop de apă nu trebuie să atingă „rana".

— Dar tu, ce-ai făcut? — o întreabă cineva...

— Am altoit maiakul pe soiul pitic de Australia. Știi, maiakul e un soi foarte rezistent, dar dă rod puțin. Pe când piticele dau multe, multe roșii. Așa că vezi... din frunzișoarele astea o să obținem roșii mai mari, mai multe, mai sănătoase. E bine, nu?

Când treaba s'a terminat, oaspeții și gazdele au mai stat de vorbă, s'au împrietenit. Despărțindu-se, fetele dela Școala 6 Martie știau ce au de făcut. De-altfel vor primi dela noile lor prietene și câteva răsaduri pentru grădina școlii.

Tatiana DORU

Fapte pionierești

Ne cheamă pădurile

Intr'o dimineață însorită de Aprilie, am pornit spre pădure cu gândul să distrugem dușmanii cei răi.

Ajunși acolo, ne-am împărțit pe detașamente și am început să căutăm ouă de omizi. Culegeam cu atenție fiecare cuib de ouă și-l băgam în săculeț.

Până seara s'au umplut câteva săculețe. Oboseala nici n'o simțeam. La înapoiere, purtam cu mândrie sacii cu cele 43 kg. de ouă și cântam voioși.

Dar asta n'a fost singura noastră excursie folositoare. Peste câteva zile și-apoi în Duminica următoare, ne aflam din nou în pădure.

In cele trei excursii făcute am reușit să strângem 171 kg. de ouă de omizi. Astfel am ajutat și noi la stârpirea omizilor, înainte ca ele să fi putut face vreun rău pădurii.

Lucia CHIURTU
conducătoarea unit. 11 com. Perișor
raionul Băilești

Olimpiada Tinerilor Fizicieni

Peste puțin timp se va închide și etapa a II-a a Olimpiadei Tinerilor Fizicieni. Iulian Vraciu și Alexandru Zvoriștean dela Școala de 7 ani de băieți nr. 41 din București, după ce-au rezolvat aproape toate temele propuse pentru clasa a VI-a, s'au apucat să construiască planul înclinat pentru experiența ce o au de făcut.

După patru ani...

Pe școlarii din clasa a IV-a i-am cunoscut acum patru ani. Intrau pe rând în clasă, sfioși, cercetând cu ochii uimiți și curioși sala mare, luminoasă. Veneau doar pentru prima oară la școală. Eu eram tot atât de emoționat ca și ei. Parcă o văd și acum pe Catrinuța cum a venit spre mine și mi-a spus, privindu-mă drept în ochi:

„Eu sunt în clasa I-a. Unde-i clasa noastră?" Sau pe Vera, care voia negreșit să rămână în clasă împreună cu maică-sa. Imi amintesc și de Angelica: dacă se întâmpla să-i ceară cineva o gumă sau un creion, într'o clipă le ascundea în fundul buzunarului. Nu dădea nimic dintr'al ei colegilor.

...Dar de atunci vremea a tors din caierul ei un șir lung de zile. Școlarii cei mici, sfioși, neastâmpărați, care atunci începuseră să deslușească buchiile cărții, s'au schimbat mult.

In decursul celor patru ani, copiii s'au împrietenit, au învățat multe: împreună au pătruns tainele geografiei, istoriei, științelor naturii. Acum ei își iubesc mult clasa și țin ca toți să învețe bine. Dacă se întâmplă să lipsească cineva dela școală, Angelica (cea atât de răutăcioasă la început), sau altul dintre ei, merge să-i arate lecțiile, să-i ajute.

Pe mulți din clasă îi auzi spunând: „Nu vrem să rămânem nici unul dintre noi în urmă cu lecțiile". Și lucrul acesta este firesc. Doar anul acesta, în clasa a IV-a se va întâmpla un eveniment însemnat: școlarii vor da pentru prima dată examene. De multă vreme în clasă se vorbește despre acest fapt. Din vreme, cei dintr'a IV-a și-au împărțit materia în așa fel încât s'o poată repeta în întregime. Caietele lor cu notițe n'au stat de o parte. Cu ajutorul lor, școlarii au adâncit mai bine cunoștințele. In ultimul pătrar, ei s'au împărțit în grupe și, de câteva ori pe săptămână, se adună după amiezile la școală, pentru a-și verifica cunoștințele.

Cât de interesante au fost discuțiile la Geografie, despre bogățiile țării noastre, sau la Istorie, despre formarea poporului român, despre lupta lui pentru independență!

In clasă erau și copii cărora le venea greu să'nvețe la Gramatică și Matematică. In unele după amieze am făcut meditații cu acești copii. Cu toții am căutat să-i ajutăm, pentru ca să fie cât mai bine pregătiți.

★

Dacă intri pe neașteptate în clasa a IV-a, vezi un freamăt deosebit. Copiii discută cu însuflețire despre zilele examenului care se apropie cu pas grăbit. Cum să nu fie emoționați? Este primul lor examen și se pregătesc ca pentru o sărbătoare deosebită. Vor lua oare examenele? Cu siguranță că da. Dar pentru aceasta se cere să continue recapitularea materiei, să-și împartă cât mai bine timpul care a mai rămas. In ziua examenelor, siguri pe ce-au învățat, ei vor da răspunsuri amănunțite, limpezi, bine gândite.

Ștefan ROMAN
Invățător, Școala de 4 ani
comuna Cocioc, regiunea București

Sărbătoarea primirii în U. T. M.

„Nu e uşor lucru să munceşti în aşa fel, încât să meriţi numele de utemist. Dar e atâta mândrie în numele acesta, încât nimic nu poate fi prea greu pentru a-l îndreptăţi".

„Să dau vieţii noi tot ce am mai bun în mine, asta m'a învăţat Uniunea Tineretului Muncitor!"

„U.T.M.-ul m'a educat aşa. Să nu stai nici o clipă în loc; mereu mai bine, mereu mai mult. Şi în tot ceeace fac, încerc să pun recunoştinţa mea nețărmurită pentru învăţămintele minunate pe care mi le-a dat Uniunea Tineretului Muncitor, vlăstarul iubit al Partidului nostru".

(Din cartea „Suntem utemişti" apărută în Editura Tineretului)

„Primirea carnetului de U.T.M." de **MAKAI PIROSKA**

BUCURIE NOUĂ

Azi, când din înaltul
Cerului de Mai,
Soarele-şi topeşte
Aurul în rouă,
Când se prevesteşte
Vară cu rod mult,
Voi trăi, tovarăşi,
Bucurie nouă!

Astăzi îmi va bate
Inima, precum
Mi-a bătut atuncea
Când am luat cravata...
Azi, prieteni, lângă
Inimă-am să pun
Un carnet cu scoarţa
Viu împurpurată...

M'au chemat cu dânşii
Fraţii mei mai mari,
Precum uteciştii
L-au chemat pe Roaită...
Voi primi carnetul
Cu sclipiri de jar
Cum Vasile însuşi
A visat odată...

Merit cinstea asta,
Oare demn îs eu
Să le fiu tovarăş,
Să le fiu de-o seamă?
N'am dat niciodată
Inapoi la greu?
De nimic în viaţă
Nu îmi fuse teamă?

Fapte însemnate
Câte am făcut?
Mi-am păstrat cravata
Fără nici o pată?
Vreun soi nou de plante
Incă n'am crescut...
Un incendiu groaznic
N'am stins niciodată...

Totuşi, pot să spună
Pomii ce-am sădit,
Holdele din care
Adunat-am spice,
Că în toiul muncii
Nu am zăbovit...
Gură cască n'am fost,
Da, se poate zice...

Dar, de-acum încolo
Şi mai bun voi fi,
Drumul meu în viaţă
Larg mi-l văd 'nainte:
Nu-i domol, ci aspru
Dar l-oi drumeţi
Cu făclia muncii
Neprecupeţite.

N'am să'nşel credinţa
Utemiştilor,
Care'n rând cu dânşii
Astăzi mă chemară.
Braţul meu şi gândul,
Plin de viitor,
Fie-ţi credincioase
Ţie, scumpă ţară!

. . . .

Azi, când din înaltul
Cerului de Mai,
Soarele-şi topeşte
Aurul în rouă,
Când se prevesteşte
Vară cu rod mult,
Voi trăi, tovarăşi,
Bucurie nouă!...
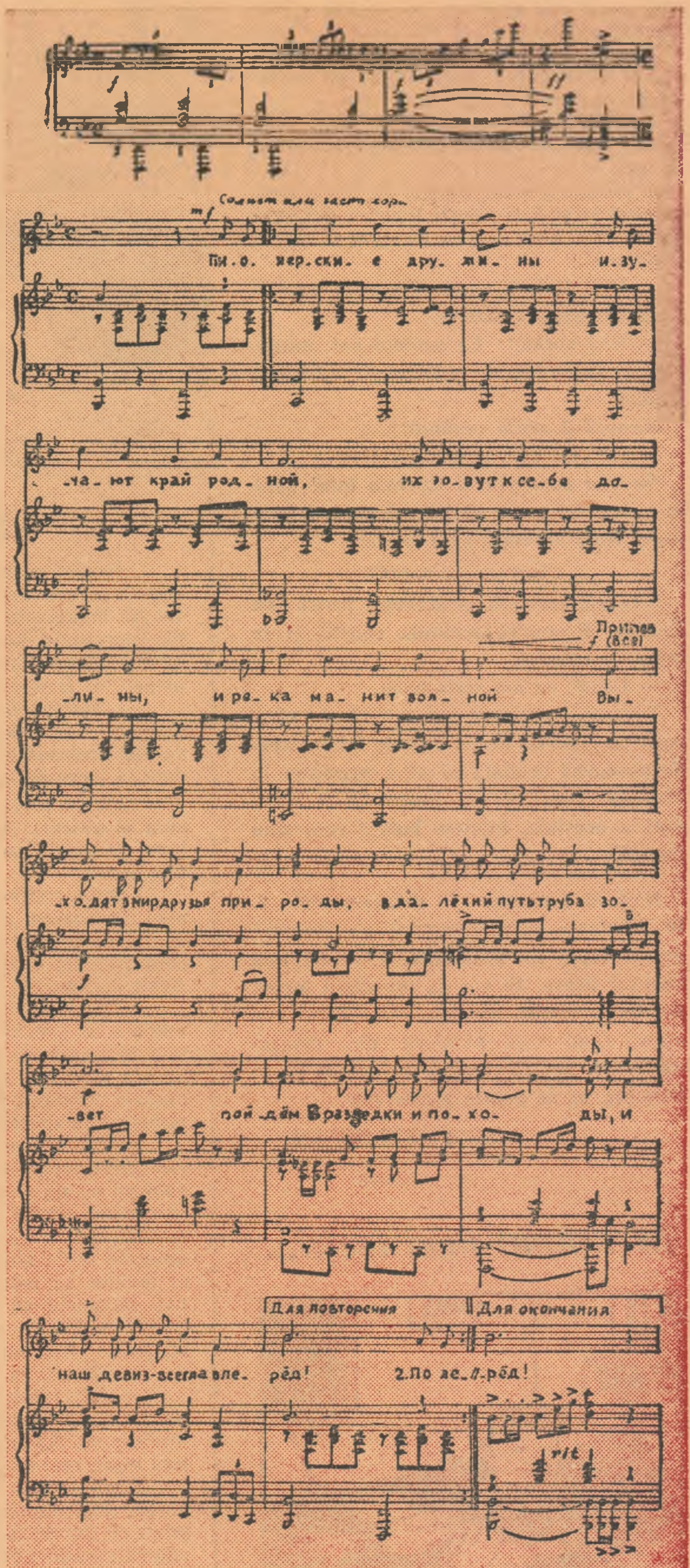
Al. Ovidiu ZOTTA

ПОХОДНАЯ ПИОНЕРСКАЯ

Музыка Аркадия ОСТРОВСКОГО.

Слова Евгения ДОЛМАТОВСКОГО.

Маршеобразно С подъёмом

Пионерские дружины
Изучают край родной,
Их зовут к себе долины
И река манит волной.

ПРИПЕВ:

Выходят в мир
Друзья природы,
В далёкий путь труба зовёт,
Пойдём в разведки и походы,
И наш девиз —
Всегда вперёд!

По лесам, по скалам голым
Пробираться не ленись.
В путь, биолог и геолог,
На вершины, альпинист!

ПРИПЕВ.

Очень здорово, ребята,
Воду пить из родников,
Жить под крыльями палаток,
Согреваться у костров.

ПРИПЕВ.

Пионерский галстук красный
Повязав двойным узлом,
Мы выходим в мир прекрасный
И о Родине поём.

ПРИПЕВ.

Pasează precis

Intindeţi pe teren, între doi stâlpi, o plasă de voley sau o sfoară. Aşezaţi-vă în coloană câte unul de o parte şi de alta a plasei. Primul jucător, nr. 1, aruncă (pasează) mingea peste plasă jucătorului nr. 4, care stă în faţa sa, apoi fuge şi se aşează în spatele coloanei, ocupând locul jucătorului nr. 3, care trece în faţă. Jucătorul cu nr. 4, fără să reţină mingea, o aruncă (pasează) peste plasă şi fuge în spatele coloanei sale, ocupând locul jucătorului nr. 6, care la rândul său trece şi el înainte. Acum mingea trebuie să fie primită de jucătorul nr. 2. In acest fel jocul continuă mai departe.

Se poate organiza o întrecere între cele două echipe care participă la joc; cine nu va scăpa nici o dată mingea, câştigă jocul.

Aşezarea jucătorilor

6 5 4 | 1 2 3

Mihail Botvinik, campion mondial la şah

In ziua de 13 Mai, a luat sfârşit matchul pentru titlul de campion mondial la şah, pe care şi l-au disputat marii maeştri sovietici Mihail Botvinik, vechiul deţinător al titlului, şi Vasilii Smâslov.

Inainte de ultima partidă, a 24-a, scorul era egal ($11^1/_2—11^1/_2$ puncte). Conform regulamentului Federaţiei internaţionale de şah, Mihail Botvinik mai avea nevoie de jumătate de punct pentru a-şi menţine titlul, în timp ce Vasilii Smâslov trebuia să câştige partida pentru a-l cuceri.

După o luptă dârză, partida s'a terminat remiză, la mutarea 22. Astfel, Mihail Botvinik a rămas mai departe campion mondial la şah. Matchul s'a terminat cu scorul de 12—12 puncte.

O frumoasă victorie

In ziua aniversării a şase ani dela înfiinţarea Asociaţiei „Dinamo", echipa de fotbal Dinamo-Bucureşti a repurtat o victorie frumoasă, învingând cu 3—1 (2—0) — cunoscuta echipă maghiară de fotbal Dozsa-Budapesta care a jucat pentru prima oară în ţara noastră.

Matchul s'a desfăşurat Duminică pe marele stadion „23 August", în faţa a aproape 100.000 spectatori. Jocul a fost viu disputat, echipele luptând cu elan şi dârzenie pentru victorie. Ambele formaţii au dovedit o înaltă măestrie sportivă.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii tel 7.61.00. 7.60.10. 7.60.40. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".